

**Nr 37
2012**

Janne Öredal — hästägare i Örträsk

**Örträsk hembygds-
förening 70 år**

Rödluvan och vargen

God jul & gott nytt år!

önskas alla våra läsare

Anna Börjesson har ordet

Nu tänker jag upprepa, mig igen!
Men vem kunde tro att det skulle vara ännu mer positivt nu än då ÖA kom i våras.
Mötet i början på november då både Lyckseles och Bjurholms politiker och tjänstemän deltog för att informera om hur arbetet med Öregården fortlöper visar på hur positivt det känns i bygden. Öregården är fullbelagd, nytt uppvärmnings- och sprinklersystem har installerats. Nu känns det att Lycksele kommun satsat på verksamheten! Vårt jobb i styrelsen tillsammans med Tillväxt och planeringsutskottet kommer under vintern att fortsätta för att utveckla Örträskbygden.

Förskolan behöver mer personal för att antalet inskrivna barn blir större efter nyår, och under nästa år väntas fler nya små stjärnor att födas till bygden!

Vi kan inte annat än glädjas, så om det blir upprepningar för att det är positivt må så vara!

Vi hade ju en liten marknad i höstas, vilket blev väldigt lyckat så jag tänker uppmana er som sitter hemma i vinter och pysslar att ha det i åtanke till nästa höst då vi tänker köra en repris.

Som ni vet har vi inga aktiviteter under vintern i föreningen men tinar fram mot vårvintern då det blir draghundstävling, fisketävling och sportsaktiviteter, men om det är någon som har idéer om aktiviteter och känner sig manade så välkomnar vi dem.

Nu ska jag ta mig ut i skogen för att försöka hitta en julgran, vilket inte brukar vara det enklaste, men då julen ska firas hemma i år är det ett måste.

En månad kvar till jul, tiden bara flyger iväg. Trots gröna gräsmattor och ingen is på sjön, så hoppas jag att det även i år hinner bli kallt och vitt.

En riktigt God Jul och ett
Gott Nytt År önskar jag er
alla!

Manusstopp

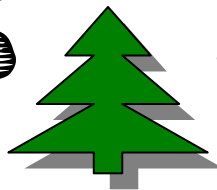
Redaktionellt material är alltid välkommet. Maila gärna ditt bidrag till våra kontaktpersoner. Det går också bra att lämna in handskrivna bidrag.

Manusstopp är **15 maj** för sommarnumren och **15 november** för vinternumren.
För stavfel och andra misstag ansvarar Tryckfelsnisse.

ÖA, Örträsk Allehanda

utkommer som medlemstidning. Den finns även tillgänglig på Örträsk Livs och ICA, V. Örträsk, för tio kronor. TACK för alla bidrag som inkommit!

Medlemsavgift:

Fullt betalande medlem: 150 kr/år

Plusgiro: 73 32 94 - 3

Bankgiro: 5374 - 3753

GLÖM INTE att skriva ditt namn och adress på inbetalningen!

Redaktionens kontaktpersoner:

Cia Landström, 0932-303 14

clandstrm@gmail.com

Åke Runnman, 070-282 00 02

ake@runnman.se

Linda Öhrman, 0932-301 14

lindelin@passagen.se

-organ för Örträsk intresseförening.

Ordföranden har ordet	2
Förskolan Öringen	3
Vad händer i Örträsk kyrka	5
Höstmarknad i Örträsk	5
Slottet	6
Mina klasskamrater	8
Örträskdraget	11
Pärulan	12
Årets Örträskare	13
Årets storfiskare	13
Örå-minne	14
Rödluvan och vargen	16
Oknytt	21
Hembygdsföreningens 70 år	22
Mörtbäcksbränna	24
Skyltar	26
Ekomuseet	27
Annonser	29
Janne Öredal	30
ABBA och Burt Bacharach	34
Föreningsverksamhet	35
Aktiviteter	36

Förskolan Öringen

av
David Henriksson

På förskolan har vi denna termin jobbat med en musikal, som personalen tillsammans med barnen hittat på. Alla har deltagit efter bästa förmåga. Vi utgick från olika barnsånger och hittade sedan på teatersketcher som passade till dem. Vi har även gjort dekor och lite rekvisita. Barnen har tagit detta på stort allvar och hemlighetsmakeriet gentemot föräldrarna har varit stort.

Musikalen ska spelas upp vid 2 olika tillfällen. Först på Pärulan den 20:e november, sedan på vår julavslutning den 10 december.

Den här terminen fick vi förstärkning i personalstyrkan av en förskollärare från Lycksele, som har varit hos oss en dag i veckan. Det har fungerat jättebra. Vi har haft fem förskolebarn och fyra fritidsbarn, men till nästa termin kommer ytterligare 3-4 1-åringar att börja hos oss.

Det har även utlysts en tjänst till hos oss, som kommer att bli tillsatt efter nyår.

Vi ser positivt på den här utvecklingen. Detta har ju till stor del att göra med att vi fick ha kvar Öregården och Pärulan, vilket leder till att föräldrar får jobb där och vill ha barnen hos oss.

I dagsläget längtar vi efter snö och kyla, så vi kan börja åka skidor och skridskor.

God Jul och Gott Nytt År önskar barn och personal på förskolan Öringen.

Nästan alla barn samlade inför Halloweendisco.

Bild från Pärlan när vi spelade upp musikalen den 20:e November.

Visst har du läst det senaste om Leader Laplandprojektet?
Vi har en projektansökan inlämnad!
Gå in på www.ortrask.se så får du veta mer!

Vad händer i Örträsk kyrka

under jul- och nyår

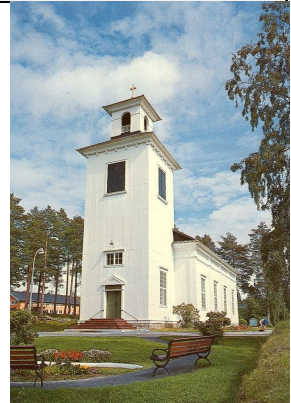
9 december Söndagsmässa klockan 1530

12 december Liten och Stor klockan 1300

14 december Fredagsträff klockan 1200

25 december Julotta klockan 0700

6 januari Gudstjänst klockan 1530

Höstmarknad i Örträsk

Efter något år på idéstadiet genomfördes en höstmarknad på Dalgården söndagen den 2 september. Skördemarknad var första förslaget, men efter att morotsskörden inte blivit så stor ändrade vi namnet till höstmarknad.

Detta arrangemang blev välbesökt och vi ser fram emot fler skördeutställare till nästa år. I år fanns bl a loppis från Knaften, potatis från Stöcksjö, lokalt bakat fikabröd samt loppissaker och ägg, lamm, sylt och bär från orten.

Många valde att äta nygräddade våfflor så trots dubbla järn var det svettigt nästan hela dagen i köket. Fikakön var mestadels lång och trots att det var trångt i lokalen verkade de flesta trivas.

Välkommen nästa år,
både besökare och
utställare!

Styrelsen genom
Linda

Slottet

av
Rebecka Leijonbalk

Jag tänkte återknyta en aning till min morfar, han som jag skrev om i förra upplagan av ÖA. Historien kräver dock lite förhandsupplysningar.

När morfar levde så bodde vi i ett hus där det var lite "oroligt", steg hördes i källartrappan men de stannade alltid vid dörren innanför. Tavlor ramlade ner, en karolinersoldat öppnade då och då dörren till barnkammaren och det rann vatten på väggarna utan att det blev blött. Ofta hördes soldater trampa förbi i gruppering. Kommandorop ekade i natten, ja mycket hände i det huset men vi var vana vid det och brydde oss inte så mycket. När sedan kommunen grävde för vattenledningar fann man att det varit ett slagfält som far byggt huset på. Skelett efter skelett grävdes upp och det kom forskare och arkeologer dit och förklarade sedan att, ja, det var ett slagfält. Så vana var vi vid det så kallade "okända".

Någon mil utanför byn låg ett obebott hus där man påstod att det spökade. Huset kallades "slottet". Många hade upplevt hisnande, skrämmande äventyr där som gjorde att de aldrig återvände dit mer. En präst lär ha "läst" över huset men enligt vad vi hört hade han kastats ut ur huset av "osynlig kraft". Kommunen hade försökt ha huset som koloni med då barnens sängar flyttades runt om nätterna, fick man helt enkelt stänga huset då barnen blev rädda och inte vågade sova där. Vid denna tid stod det alltså öde och tomt. Två av mina systrar, två kompisar och jag bestämde oss för att åka dit, bara för att "kolla" som vi sa.

Väl framme såg det rofyllt och trevligt ut där, solen sken och det var en vacker sommardag. Vi gick in genom grinden och smög fram mot huset. Ett enkelt hus var det men det hade något som inte var så vanligt, ett torn. På ena sidan av huset reste sig ett högt runt torn, ja det var betydligt högre än själva huset. Kanske var det för tornet skull som det i folkmun kallades för "slottet". I trädgården hängde handdukar på tork och när vi kikade in genom köksfönstret såg vi en fin duk på köksbordet och dukat för två till kaffe. Detta var märkligt då far hade ringt journalisten på orten och frågat om någon bodde i huset. Journalisten hade åkt dit och tittat och det var helt öde så det var fritt fram, menade han. Nu då vi stod där såg vi ju att det visst bodde någon där och att de nyss druckit kaffe. Märkligt tyckte vi och fortsatte att snoka runt. Dock fann vi inget av intresse och tröttnade snart på att gå runt där. Vi bestämde oss för att åka hem igen. Lite besvikna stängde vi grinden efter oss och gick ut på vägen.

Där på vägen, från skogsdungen, kom ett äldre par. Mannen ledde en stor svart cykel, en sådan gammal med hål i sadeln. Vi stirrade på dem, förvånade och stumma för deras klädsel var från 20-30 talet. Kläderna var täckta med damm och spindelväv. Deras ansikten var bleka och insjunkna. Vi flickor knuffade på varandra och nickade menande mot paret, vad var detta? Hade tiden stått stilla här på landsbygden? Nå, artiga som vi var, hälsade vi på de gamla. Mannen log och frågade vad vi gjorde där, på deras väg. Jag, då som vanligt, tänkte mig inte för utan utropade "Vi kollar om det spökar här!". "Spökar", sa mannen, "inte då, här spökar inte, vilka idéer ni har ni ungdomar". Jag stod på mig och menade att journalisten sagt det, ja alla sa att det spökar här. "Sådana dumheter", sa mannen barskt och såg på damen som i sin tur skakade på huvudet. "Vem är nu denna journalist då som påstår detta", undrade han. Vi berättade och blev sedan mycket förvånade då paret aldrig hört talas om honom. Alla visste ju vem journalisten var, alla! Till slut frågade han vilka våra namn var och när vi nämnde morfars namn, log han stort. "Jodå", morfar kände han väl, "hur är det med honom nu för tiden då". Vi talade om att morfar gått bort och då skakade mannen på huvudet. "Så ung", mumlade han. "Knappast", sa min syster, "han var 83 år ju". Men se det ville inte mannen tro på, han hade ju träffat vår morfar nyligen och då var han ju ung man. Vidare

talade vi om att det ju varit koloni där osv men mannen skakade på huvudet och hytte ett finger åt oss, inte stå här och ljuga nu inte. "Här bor hustrun och jag och här finns varken journalister eller någon barnkoloni", sa mannen. Vi tyckte nu detta började bli lite väl otäckt så vi skyndade oss att säga adjö. Vi startade bilen och jag vände mig om och tittade ut genom fönstret. De var borta, mannen och damen var borta, de fanns inte kvar där. Jag berättade för de andra och med rysningar och obehag for vi snabbt hem till staden. Väl hemma berättade vi för far vad som hänt och han blev verkligen förbryllad. Far ringde journalisten igen och påpekade att det visst bodde folk där och att vi träffat dem. Journalisten åkte tillbaka till huset och tittade runt igen, sen ringde han till far och berättade att där fanns varken duk eller kaffekoppar, ej heller handdukar eller annat vi lagt märke till. Inga människor fanns där alls så där var öde, alldeles som han sagt tidigare.

Far fick då en idé, han hämtade ett gammalt album och bläddrade en stund, sen visade han oss ett gammalt svart-vitt foto på en reslig man. "Var det denne man ni talade med", frågade han. Vi flickor trängdes runt albumet och utropade på samma gång. "Ja, han var det vi talade med, det är han". Så undrade vi så klart varför far hade foto av just den mannen. Far berättade, mannen var död sedan många år tillbaka och han ligger begravd nere i hörnet av tomten. "Hustrun också förresten", sa far. "Er morfar grävde brunn hos paret och det är därför det finns ett foto här". "Barn", sa far, "ni har talat med andar från svunnen tid!" Vi såg på varandra och bara gapade av förvåning, spöken?! "Du narras far", sa jag och skrattade, "erkänn, du narras!" Nej, far hade inte lurat oss, vi fick senare bekräftat att det verkligen varit före detta ägarna till "slottet" som vi talat med. "Jaha" sa en av mina systor, "det var därför han inte visste vem journalisten är då". Denna historia är sann och då och då talar vi syskon om den gången då vi var vid "slottet" och pratade med spöken.

Kan också berätta att man försökt få huset sålt men ingen vågar bo där. Huset står kvar öde och tomt. Eller är det kanske inte tomt? Kanske går den gamle mannen och hans hustru runt där med sin cykel eller sitter och dricker kaffe och ser ut genom köksfönstret hur sommarsolen torkar handdukarna som hänger i trädgården på tork. Kanske går den nu avlidne journalisten runt där också och kollar i fönstren eller så kanske det är duktat för tre numera på den fina köksduken, ja vad vet man.

Rebecka

Mina klasskamrater

av
Hans Gustafsson

När folkskolan släppte ut oss efter sex års undervisning var vi mogna för arbetslivet i byn. Vi förväntades bli vår hembygd trogna och finnas till hands när bondesamhället och kronoskogen behövde dagsverkare. Tyskland hade kapitulerat och Europas krigförande länder hade äntligen lagt ner sina vapen. Gengasröken tunnades ut och ersattes av bensinångor. Magister Henning Odenram sålde sin svarta Ford till Örträsk brandkår redan 1944, eftersom bilens däck och slangar behövdes av försvaret.

Några år senare körde Svante Berg ut sin DKW ur garaget och den sportiga röd-svarta bilen blev åter en kär syn på byvägen. Svantes bil utnämner jag självsvåldigt till en av de elegantaste bilar som funnits i byn.

En augustisöndag 1948 åkte Mangot och jag med ÖSK:s lagledare Svante till Hörnefors medan resten av fotbollslaget åkte taxi. Minnesbilder från den bilturen framstår fortfarande som angenäma och tydliga. Bilen puttrade på med sin två-taktsmotor och livet kändes ofattbart skönt.

Efter sex år i folkskolan erbjöds hösten 1945 en termins slöjdskola med Frille Hjälmbrent som lärare. I August Söders övergivna hus nära vindelvägskalet förlades en slöjdkurs. Här hyvlade, sågade, borrade och raspade vi pojkar en termin och lyckades tillverka praktiska möbler för hemmen. De biologiska processerna i våra unga kroppar löpte oförtrutet framåt och ökade lusten till det motsatta könet. En eftermiddag när Frille inte var närvarande tog Lennart över undervisningen och demonstrerade sina kunskaper i barnalstring. Troligtvis hade Lennart spionerat på sina föräldrar och insupit nödvändiga tekniska kunskaper som utan omsvep demonstrerades för oss.

Vår ekorrhund Sickan löpte passande nog den hösten och jag tog med mig tiken en eftermiddag. Sickan och jag var ensamma i vår vandring fram till Astergrens där stövaren Steir anslöt sig. Sickan fungerade som en magnet på järnfilsspån och vandringen den korta sträckan till vindelvägskalet fyllde på hundflocken med hanhundar från när och fjärran. Det uppstod spontana slagsmål under hotfullt morrande och blottade tandrader. Sickan och jag kunde oskadade slussas in i slöjdl lokalen efter en närgången och hotfull uppvaktning.

En ambulerande karusell och skjutbana slog upp sitt enkla nöjesfält på den lilla åkern nedanför August Söders hus. Det kostade en 25-öring att åka i slänggungorna och ungefär samma pris för att skjuta fem pilar med luftgevär. Verksamheten kunde knappast inbringa ägaren mer än mat för dagen för våra resurser var starkt begränsade.

Skoltiden var bekymmersfri, uppdelad i skoltid och fritid. Fritiden passade oss bra genom den trygghet vi ständigt var inneslutna i. Alla vägar i samhället var tillåtna även om de som sneddade över gårdstomter, såvida vi inte trampade ner markens grödor. Däremot var det säkert inte tillåtet att besöka jordgubbsland under bästa skördetid.

Oskar Königsson hade en stor svanskuperad hund som ofta ville bli hemskjutsad på sparkstötting. Tidig vinter med skridsko eller skidföre gav utevistelsen en extra nöjsam dimension. Med saknad tänker jag därför tillbaka på förjulsvintrar då kylan tidigt istäckte sjön och vi åkte skridsko runt en stor eld i byns absoluta mittpunkt. Härliga vintriga ljud från råmande is och friktionsljud från skridskons färd över stålblank is öppnade våra mottagliga sinnen. Vid fullmåne var dessa samlingar oskattbara även om kylan bet i tår och i fingertoppar. Under stjärnklara kvällar med flammande norrsken blev upplevelsen total, då tid och rum förenades i ett till synes oändligt stort universum.

Efter fortsättningsskolan som slöjdkursen kallades, följde konfirmationsundervisning med kyrkoherde Oskar Lundgren som lärare. Bibeln och psalmboken tillsammans med Oskars kunskap förde oss in i heligt tänkande. Vår andliga försoffning skrämde på flykten under dessa veckor med intensiv fokusering på biblisk text. Undervisningen lärde oss den stränga Lutherska tolkningen av kristendomen.

Arbete, bön och försakelse skulle i det långa loppet göra oss till fromma protestanter. Luther sa om sig själv att han var den store skogsröjaren som måste bryta väg. En liknelse som vi ungdomar i den skogsomgärdade byn till fullo förstod. Dessa veckor gav en grund att stå på och kanske tillräcklig god grund för att våga leva. I ärlighetens namn föll inte allt vad Oskar mässade om i god jord utan det mesta rann utanpå oss.

Konfirmationen i kyrkan blev en pinsam föreställning som inleddes med katekesförhör. Alla gossar bar kostym, ett tecken på att vi var vuxna vad än framtiden hade i beredskap.

Sverige som varit förskonat från krigsårens barbari gick en lysande framtid till mötes. Uppbyggnaden av sönderbombade länder i Europa gav arbetstillfällen här hemma. Industrierna ropade efter arbetskraft som fanns i överflöd på landsbygden. Örtråk utgjorde inget undantag och lika snabbt som en vindil virvlar bort fjolårslöv försvann äldre syskon, skolkamrater och ungdomar i allmänhet till närmaste tätort.

Sverige nådde stora framgångar i såväl sommar- som vinterolympiader närmast efter kriget. En hel idrottsgeneration i övriga världen var om inte helt utplånad så starkt sargad av åren på slagfältet.

De ungdomar som var födda på tjugotalet lämnade pigttjänst och arbete i skogen för bättre villkor i städerna. I den åderlåtningen av unga försvann mina systrar Anne-Mari och Eva till Umeå, Gerd till Umeå via Lycksele. Ragnar till lantbruksskolan i Röbäck. Det blev tomt i byn vilket märktes i kulturlivet. Det glesnade i bänkraderna på Gotthards biograf och byns konditorier fick färre kunder. På Skogsblomman och Alfons danspaviljong märktes ännu ingen avmattning då taxi och även privata bilar började finnas i varje by.

Finansmannen Kreuger sköt sig i Paris 1932. Hans tändsticksimperium föll samman som ett korthus efter den stora börskraschen 1929. Det hjälpte inte att en svenskättad forskare upptäckte att positronen, antimateria till elektronen, uppträdde sporadiskt i atomernas värld.

Året därpå valdes Hitler till Tysklands Rikskansler och ridån för Europa gick ner. Under krigsåren såg vi äventyrsfilmer som inspelats i Hollywood under trettio-talet. Vi såg flera Tarzanfilmer på Gotthards biograf med Johnny Weissmüller som Tarzan och Maureen O'Sullivan som Jane. Inte att förglomma chimpansen Cheeta som privat rökte cigarr och drack starksprit i samma kvantiteter som berömda filmstjärnor. Filmerna förflyttade oss till en drömtillvaro där Tarzan blev vår främste idol.

Tarzan, Jane och Cheeta levde i en skog på toppen av ett berg vars klippor reste sig över en molntäckt värld. De kunde tala med varandra och med de andra däggdjuren. Egentligen räckte det med orden: "aaahiiijaaahiiijaaah" som betydde jag är och "umgawa" med betydelsen "låt det vara så". Filmens stjärnor i Hollywood var egentligen inte riktiga människor. De flyttade in i stora villor i Beverly Hills och levde i ofattbar lyx omgivna av tjänstefolk.

I filmen "Tarzan och den vita kvinnan", blir Cheetas mor spetsad till döds av en ske-nande noshörning efter att ha räddat Jane. Cheeta blev givetvis otröstlig även om Jane gjorde sitt bästa i att trösta.

- Såja, Cheeta. Det gör ont, men det går över. Annars skulle ingen av oss stå ut med att leva.

Vi härmade en tid samma enkla språk som Tarzan. "Me Tarzan, you Jane".

Min illusion om drömvärlden rämnade när jag besökte MGM:s inspelningsplats i Hollywood på sjuttio-talet. Var det allt? De var min första reaktion inför den lilla palmdungen nära stängslet som hindrade besökare att komma in på MGM:s domäner.

Flykten från landsbygden in till tätorter fortsatte i oförminskad takt. Byns ungdomar spreds över vårt avlånga land som ringar på en vattenyta. Kontakterna bröts för att i flera fall aldrig återknytas.

Alf Bergström, Yngve Nilsson och Johnny Johnsson tog plats i Örnsköldsvik. Där fanns arbete inom skeppshandel och andra havsnära näringar.

Sonja Jonsson fick arbete i Umeå, där både K4 och I20 anställde civila medarbetare.

Gunnar Odenram flyttade med far och mor till Bollnäs. Dessförinnan flyttade kyrkoherde Sundvall med familj till Luleå, där kyrkoherden fick en lektorstjänst i religionskunskap.

Mangot Svensson, Sonja Karlsson, Kerstin Gustavsson och jag började på realskolan i Lycksele. Lennart Alfonsson flyttade så småningom till Umeå.

Alf och Yngve for vidare till Stockholm där de blev bofasta. Mangot bosatte sig i Linköping där han jobbade med katapultstolar på SAAB.

Johnny körde Skellefteå – Bastuträskbussen under många år. Inger blev passagerare på veckosluten och de fattade tycke för varandra och ingick äktenskap. De bosatte sig i Bastuträsk.

David Söder vår godmodige men storvuxne klasskamrat från Godåker blev vägmästare. Min far Evert imponerades av Davids vägmästarexamen troligtvis därför att far hade stor erfarenhet av att flytta jord med de enkla redskapen spade, spett och korp.

Davids systrar Gudrun och Dagrun gifte sig och flyttade söderut. Irene Persson valde Fagersta som bostadsort. Siv Andersson flyttade till Gävle. Det gjorde även Doris Hedlund.

John-Paul Andersson stannade hemma och intresserade sig för tungviktsboxare och underhöll oss många gånger med deras underbara fysik. Hur den muskulära massan var fördelad till optimal styrka angavs av musklernas omfång, i dels avslappnad tillstånd, dels i spänt tillstånd. Vi mätte våra bicepsmått och blygdes över deras litenhet.

Även jag flyttade till Stockholm efter studier i Luleå. På somrarna arbetade jag på Deccakedjan när hamninlopp till Norrlands viktigaste hamnar uppmättes. På vintrarna studerade jag på KTH.

Nu är nästan alla av mina forna klasskamrater hädangångna, Frid över deras minne!

Gustav dog redan i första klass. Mangot dog alldeles för tidigt. Sista veckan han levde var jag på kurs i Linköping och ämnade besöka honom. Det passade inte riktigt med tiderna och som jag nu vet var Mangot svårt sjuk. Jag kan gräma mig än idag att jag inte fick tillfälle att ta farväl av honom. Vi tillbringade fyra fina år tillsammans i Lycksele hos Otto och Ida Svensson.

Lennart dog i Umeå.

Johnny och hans hustru dog i Bastuträsk,

Yngve hann jag hälsa på i Haninge året innan hann dog. Han hade besvär med ryggen efter ett arbetsliv på en bilverkstad. I Haninge byggde han fioler i garaget intill sin klenod, en amerikansk veteranbil.

Tore lämnade aldrig byn eftersom han ägde en jordbruksfastighet. Han dog på Öregården.

Henning Odenram gav oss följande tankvärda ord.

"Det är dumt att spela dum, men ännu värre är att visa sin dumhet."

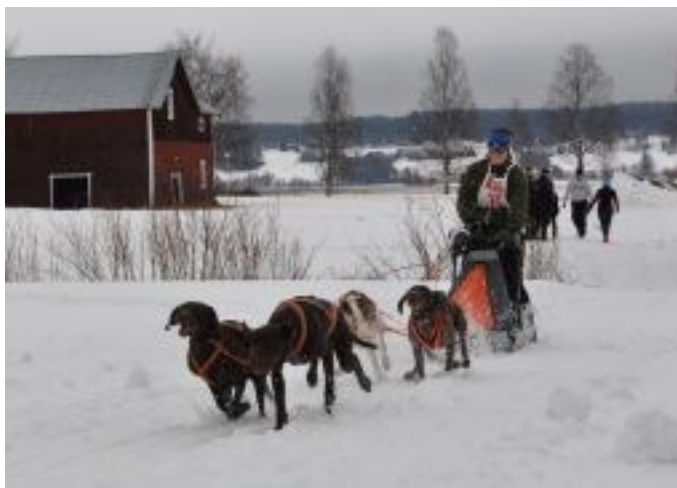
Hans Gustafsson

Örträskdraget 2013

Någon gång under mars/april kommer den årliga draghundstävlingen att genomföras i Örträsk och med förhoppningsvis ännu fler deltagare och med bättre väder så att både åkare och åskådare riktigt får njuta av en fin vinterdag i Örträsk. Håll ögonen öppna efter affischerna!

Restaurang Pärlan

Jag vill passa på att meddela er om att jag till sommaren, den 30 juni, gör min sista arbetsdag som arrendator här på restaurang Pärlan.

Under de här åren, som jag drivit restaurangen, har det varit både med- och motgångar.

Medgångarna har varit främst alla trevliga matgäster som jag kommit i kontakt med, förskolan, boende och personalen på Öregården. Oj vad jag kommer att sakna er alla. Motgångarna har varit att år efter år inte veta hur länge Pärlan skulle få vara kvar. Tänk vad mycket energi som gått åt till ovisshet som jag istället hade kunnat lägga ner på mitt arbete och fått må mycket bättre. Nu har ju kommunen tagit ett förnuftigt beslut att låta både Pärlan och Öregården få fortleva, så min/mina efterträdare kan jobba i lugn och ro utan att oro sig för morgondagen.

Ni kanske undrar vad jag tänker fördriva tiden med?

Jo, jag ska leva livet medan jag kan. Vara i stugan och njuta av fjället, plocka svamp, fiska, måla tavlor och bara göra allt som jag inte hunnit med de sista åren. Kan även tänka mig att jobba på Öregården någon dag om de behöver folk.

Efter nyår kommer kommunen att annonsera efter en ny arrendator. Du som tycker om att laga mat, tycker om människor och tycker detta låter intressant, tveka inte att bli den nya arrendatorn av restaurang Pärlan.

Tänk vad härligt, snart är man pensionär!

En stor kram till alla fina människor jag lärt känna och som jag kommit i kontakt med genom åren!

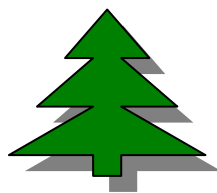
Ann-Gerd

Restaurang Pärlan

håller stängt från 24/12 2012 till 1/1 2013.

Välkomna åter den 2/1.

Ann-Gerd

Vi önskar våra kunder, släktingar och vänner en

**Riktigt God Jul
och
Gott Nytt År**

Ann-Gerd, Rolf och Anitha

Hemlagat Julbord

...hos Restaurang Pärlan Örträsk

Vi dukar upp lördagar och söndagar 1,2,3 och 4 advent - även fredagkväll 30/11 och 14/12 kl. 18.00.

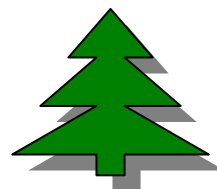
Förbokning på tel 0932-30316 eller 073-0582043

Välkommen till vårt exklusiva julbord som är känt för sina lokala anrättningar såsom - rådjurspaté med lingonsås, hemlagad fatost och hjortronlax.

Välkomna!
Ann-Gerd med personal

PÄRLAN I ÖRTRÄSK
0932-30316 eller 073- 0582043

Pris till Årets Örträskare

Årets Örträskare 2012

- han är inte en person som står och sjunger på barriaderna men han får saker och ting att hända, på ett eller annat vis
- han har varit både bonde och skogsarbetare och arbetar fortfarande för att hålla landskapet lika öppet som sitt eget sinne
- han var med under flottningens mytomspunna era och värnar fortfarande om flottningsdammens väl och ve
- han har varit politiker och nämndeman, är en aktiv pensionär, var aktiv i Aktionsgruppen, har en gedigen kunskap om bygden, delar gärna med sig av alla skrönor han kan och har ett stort hjärta som klappar för familjen och för Örträsk

Årets Örträskare går till
GÖTE EDVINSSON

Årets Storfiskare

av
Gunnar Eriksson

Samarrangemanget "Årets Storfiskare i Örträskbygden" fortsätter självklart med sina tre pimpeltävlingar även under 2013.

30 mars (påskafton) i Vargträsk, 6 april i Långsele och 13 april i Örträsk.

Tre lördagar nästa år som bör bokas in redan nu!

"Årets Storfiskare i Örträskbygden" – innehåller tre pimpeltävlingar under tre lördagar på raken – har under de föregående sju genomförda åren utvecklats för varje vinter.

Något nytt i år?

- Det blir det, vi kommer att sälja lotter under alla tre dagarna med dragning i samband med finalen i Örträsk den 13 april. Lotterna kommer att kosta 50 kronor och vinsterna blir därefter, med andra ord väldigt fina. Vi söker fortfarande ännu fler samarbetspartners, sponsorer, för att på så sätt kunna lyfta prisbordet ytterligare något pinnhål och gärna öka förtjänsten för arrangörsföreningarna, deklarerar tävlingsledningen för samarrangemanget mellan byarna och föreningarna i Långsele, Vargträsk och Örträsk.

- Summa summarum har vi en mycket bra grund och koncept att stå på, men vill gärna fortsätta att utveckla det ytterligare.

Tävlingsstaben

Örå-minne

av
Sonja Danielsson

Örå-minne

G D C G D7 G

En skogs-älv är Ö - re - äl - ven. Den rin-ner på låg-fjäl-let

7 D D7 G D

opp, -min-sann- och slu-tar i Nor - ra Kvar - ken sitt kro-ki-ga,

14 G D7 G

sling-ran-de lopp. - Ja - ha! - Nu är det vår och öpp-na står

21 D7 D G D7

Stor-for-sens kraft-verks-luc-kor. Se vatt-nets fall i brus och svall

28 G G D7 G

mot vir-vel-ström och struc-kor. Se vattnet blankt och brunt som glas

35 D D7 G D7 G

mot mör-ka klip-por slås i kras till ski-ra regn-bågs-sky-ar.

En skogsälv är Öreälven,
den rinner på lågtjället opp, -minsann-
och slutar i Norra Kvarken
sitt krokiga, slingrande lopp. -Jaha!-
Nu är det vår
och öppna står
Storforsens kraftverksluckor.
Se vattnets fall
i brus och svall
mot virvelström och struckor.
./Se vattnet blankt och brunt som glas
mot mörka klippor slås i kras
till skira regnbågsskyar./

En grusälv är Öreälven,
men guld har man hittat i grus, -minsann-
den gräver sig ner i marken
med nipor som sjuvåningshus. -Jaha!-
Nu är det vår
och ljuv oss när
konvaljedoft i natten.
Ur sägners djup,
längs dunkla stup,
vittrornas trolska vatten
./rinner vid äng, där förr skars hö,
fyller en dal med solblå sjö,
speglade bygd och och byar./

En byälv blir Öreälven,
för nedströms vill människor bo, -minsann-
och över dess lopp mot Kvarken
går järnvägens skyhöga bro. -Jaha!-
Nu är det vår
och tomma går
rännor och flottningsdammar.
Lätt din kanot
törnar emot
där förr låg bröt av stammar.
./Örån är blott en liten älv,
men den är just som livet själv,
sig vid var krök förnyar./

Rödluvan och vargen

Skriven av fransmannen Charles Perraults 1697, fritt omarbetad teaterversion av
Martina Grahm, Britt-Inger Ärlebrandt och Marita Jonsson.

Denna saga är översatt till Stenselemålet av Martina Grahm, Britt-Inger Ärlebrandt och Marita Jonsson från Långsjöby, väster om Storuman. Den är vidarebefordrad av Reidar Lindberg också uppvuxen i byn.

I köket hemma hos Rödluvan och hennes mamma

Mamma:

Hördu lillaskfis´n min kunn du ge dä i väg till mormora din? Du ä ju lika göralös. Hon ha ju vurte kraschli å gett få nanting te magan. Ja ha lagt na pären ve na sövlä te en spillkum inni könt´n. Hä finns na vöfflen å en pjött snattersylta där å. Kom du ihög hur du ta dä dit?

Rödluvan:

Jå å, ja gå över spängren som ligg på Skrabbmyra. Sen höpp ja över Rövsörbäcken, ja gå längst ätter jäla som ligg väst öm Storsnarumyra. Ätter hä gå ja rett oppet Mittiberget sen ä ja fram.

Mamman:

Men sä rekorde´le en jänt du ä som köm i hög. Ta könt´n å spänn på dä flatvattuskon.

Rödluvan:

Hej då mamma lilla.

Mamman:

Hej då. Tjava i väg nu.

Rödluvan går i väg genom skogen. En stund senare möter hon vargen.

Vargen:

Hördu, lillstinta va gå du hanna å blister för å vars nagerst ä du på väg?

Rödluvan:

Mormora min ä så gammal å picklut sä ja gett gå dit ve na förninga.

Vargen:

Va ampän ja val över å si en sä behandle litt´n jänt. Hanna är hä rattåt å plock brannbera. Nå giss ja at mormora tyck hä mör nä å fåhä å.

Vargen skyndar sig till mormors hus medan Rödluvan plockar bär.

Rödluvan:

Nu ha ja nappä nalta. Nu jett ja fäläs fort sä ja köm fram nangång.

Vargen är nu framme vid mormors hus.

Vargen:

Knack, knack på döra.

Mormor:

Höcken ä hä?

Vargen:

Hä ä ja Rödluvan. Ja köm sä du ska få na skaffninga.

Mormor:

Men nu val ja fäjjen. Köm in du, döra ä öppen.

Vargen går in till mormor.

Mormor:

Nu huskäs å hurväs ja. Du ä ju int´ Röluvan. Va ä de hä för fjaskforen du ha för dä?

Vargen:

Hördu va gaput du va då. Ja ä sä grådu sä nu tänk ja et opp dä!

Glufs, glufs, de hä va sä gött. Nu ska ja ba ta på mä de hä klea, sä ska ja no få ske´mat´n å.

Vargen tar på mormors morgonrock och mössa och lägger sig i hennes säng. Rödluvan är nu framme vid mormors hus.

Rödluvan:

Knack, knack på döra.

Vargen:

Höcken ä hä?

Rödluvan:

Hä ä ja. Ja köm ve näst´n å nu ä ja sä lämmän sä ja gett få ta igen mä.

Vargen:

Köm in du, ja ligg te sänga å kröjm.

Rödluvan går in i mormors hus.

Rödluvan:

Men mormor, nu gett ja köks på dä. Du si sä onaskeli ut, som skrömta. Va ha du gjort?

Vargen:

Men jänta, ä du int´navlä. Ja ha ju vurte sä klomrut, här på före´n å dagän sä racklä ja å full å slo mä te döragåta.

Rödluvan:

Men örstola dina ä ju sä stor, du blysch sä unnerlit ve öga och nävana dina ä ju stor som trudjen. För å int´ tala öm hur du flänn borta tändren å skäljes ve mön.

Vargen:

Hä ä ju ja vargen, å ja ha väl in´t na töcke´dä uhlika för mä. Nu et ja opp dä å hä löns´int järmäs för ingen hör då du gnalm.

Vargen äter upp Rödluvan

Nu vart ja så däst. Ja tro ja lägg mä och ta minuter.

Vargen somnar och snarkar högljutt medan jägaren närmar sig huset.

Jägaren:

Men hur ä hä hænna då? Jag gett nå si åt hur hä ä ställt ve gammkäringa. Ja unner om hon ha vurte göjvut som hon lev öm.

Jägaren går in till mormor

Jägaren:

Si du på svenar´n. Nu val ja rent rassan. Hænna ligg ju den best´n te varg och snark som om han håll på strungn. Då är hä därför ja ha sitt fählen hans här ömkring. Han ha säkerligen svörd ne käringsstackar´n. Men nu ska han få. Ja ta väl mjölksetä å slö han te skal´n sä han svim å. Då kun ja ju ta å öppen vama för kanske käringa lev än.

Jägaren öppnar magen på vargen

Jägaren:

Men si du, hä ligg ju två stycken hænna in.

Mormor och Rödluvan får hjälp upp ur vargens mage.

Mormor:

Tack snälle däg för att dujart oss opp borte de dä omarsliga ställe. Hä va ju rent sä ve köjjdes.

Jägaren:

Nu krus ve int´t den dä rackar´n nå mer. Ve pul han full å sten, då ska ja je si att han snart no vik om hörnä.

Rödluvan:

Nu ta vi å ställ till ve gästninga. Ja hadd ju gomat´n ve mä.

Mormor:

Ja håll ve dä, hä gör ve. Å jägargubben du stann kvar å lave´oss.

Så va sagan slut

Ordlista till Rödluvan och vargen

Askfis	yngsta barnet
ge dä i väg	gå i väg
göralös	utan arbete
vurte	blivit
kraschli	sjuk
pären	potatis
sövlä	matfett såsom smör, fläsk, kött och grädde
spillkum	skål
könt`n	bärbart matskrin
pjött	liten mängd av
snattersylta	hjortronsylt
spängren	slanor
ätter	efter
jäla	åker eller äng inom hägn
rett oppet	rakt utför
rekorde´le	ordentlig, duktig
jänt	flicka
spänn på	ta på
flatvattuskon	en sorts känga med kort skaft
tjava	gå
hänna	här
blister	vissla
nagerst	någonstans
picklut	bedrövlig
förning	medtagen mat
ampän	förvånad
behändle	duktig, fin
rattåt	nära till hands
brannbera	hallon
mörnä	något litet men värdefullt
nappä	plockat
jett	måste
fäläs	färdas
höcken	vem
skaffa	äta
fäjjen	glad
huskäs	hastig olustkänsla
hurväs	ha frossa
fjaskforen	dumheter
gaput	pratar högt
grådu	hungrig
et opp	äta upp
klea	kläder
ske´mat´n	efterrätt
näst	matsäck
lämmän	träningssvärk
ta igen sä	vila
kröjm	jämmer i onödan
köks	titta
onaskeli	otäck
skrömta	spöke

int´navlä
 klomrut
 fören å dagän
 racklä
 döragåta
 örstola
 blysch
 unnerlit
 nävana
 trudjen
 flänn borta tändren
 skäljes
 töcke dä
 uhlika, (ulika)
 löns int´
 järmäs
 gnalm
 däst
 ta minuter
 unner
 göjvut
 svenar´n
 strugn
 fählen
 svörd ne
 mjölksetä
 skall´n
 vama
 jart
 omarsliga
 köjjdes (tjöjjes)
 krus
 pul
 vik om hörnä
 gästninga

inte riktigt klok
 ovig
 förmiddag
 göra ett misstag eller göra ingenting
 dörrkarm
 ytteröra
 blinka
 underligt
 händerna
 snöskor
 visa tänderna
 grimasera
 sådana där
 grimasera (små skämt, spratt)
 lönar sig inte
 jämra sig
 gnäll, jämmer
 mätt och trött
 vila sig
 undrar
 tokig
 lindrig svordom
 få något i vrångstrupen
 spår av djur och människor
 svalt ner
 mjölkpall
 huvudet
 magsäcken
 hjälpte till
 osmakliga
 utlöst kräkreflex
 dalta med
 trycka in
 avlider
 bjudning

OKNYTTav
Astrid Helletun

Ingen tror väl längre på tomtar
men egentligen vore det rätt kul
att möta en äkta tomtenisse
speciellt när det börjar lacka mot jul.

När man tar en skön promenad
och plötsligt bakom en stubbe
ser en luva och ett rynkigt ansikte
av en gammal grånad liten tomtegubbe.

Går längre in i djupa skogens dunkel
och kanske ser man där en svans.
Det kan vara gamle trollfar själv
som är ute och går med kärringen hans.

Ser man noga efter så kryllar det av oknytt
det är kanske trollen och alla dess ungar.
De ställer gärna till trolltyg
och jagar dig runt bland skogens dungar.

Fantasin skenar iväg och nu man ser
ett trolskt landskap bland mossiga stenar.
Tyckte man sig inte se vittran där
gömma sig under trädens grenar.

Från avstånd hörs plötsligt fiolmusik
när man vandrar stigen tillbaka.
Där sitter näcken i forsen på en sten
med fiolen under sin haka.

Älvor och vittror, tomtar och troll
ja nog kan fantasin sättas i spinn.
Men verkligheten kan vara otrolig också
om man bara tar vara på den och gör den till sin.

Människor har sedan urminnes tider
trott på vättar, vittror och skrymt.
De skrämde ju sina barn nästan från vettet
nog tycker man att det var onödigt grymt.

Men vem vet, alla dessa väsen har kanske funnits en gång
vem kan bevisa att det inte är så.
En egen gårdstomte vore ju bra att ha
det är kanske någonting att tänka på.

Hembygdsföreningen 70 år

av
Gunnar Eriksson

Sommarnöjet – Örträsk

De traditionella hembygdsdagarna i Örträsk inramades av mulet väder och några regnstänk.

- Men vi har ju lokaler med tak över huvudet, menade Anna Börjesson, ordförande i ÖIHF, Örträskbygdens Intresse- och Hembygdsförening som tillsammans med Örträsk sportklubb svarade för arrangemanget.

Hembygdsdagar är väl ett sommarnöje så gott som något.

Hur många tillställningar likt denna, som Västerbottningen besökte i Örträsk, som arrangeras runt om i länet har vi inte en aning om.

- Nej, men många blir det, sa Bo Nilsson, ordförande i Västerbottens Hembygdsförbund och talare under hembygdsdagarna.

- Många av landets hembygdsföreningar grundades under 1940-talets krigsår, det behövdes kanske något extra runt om i bygderna under de trista åren, sa Nilsson vidare och kom in på det faktum att just Örträsk Hembygdsförening (numera hopslagen med Intresseföreningen) bildades 1942 och alltså firar sina 70 första år just detta år.

Göte Årets Örträskare

Örträsk hembygdsdagar tjuvstartar sedan 1980-talet med springtävlingen Örträsksjön Runt under lördagen samtidigt som loppis och servering självklart arrangeras på Hembygdsgården.

Det är dock söndagen som är den intensiva hembygdsdagen och det med friluftsgudstjänst och allehanda uppträdanden med mera.

En av de största höjdarna är när Årets Örträskare utses.

Denna gång fick Göte Edvinsson, mycket bekant i byn mottaga diplommet av ordförande Anna Börjesson.

Göte började med att berätta en episod vänd mot just Anna.

- Jag minns när Rose-Marie (Annas mamma) kom och drog dig i barnvagn efter landsvägen, det var inte så vanligt med nya barn i byn på den tiden så jag var ju rent tvungen att stanna av traktorn, sa Göte som fick mottaga rejält med applåder för sin insatser såväl i då- som nutid för Örträskbygden.

- Förresten, kom ihåg att en fördjupad översiktsplan ska göras för Örträsk, det blir en träff i augusti och dit måste vi komma alla, sa Årets Örträskare Göte Edvinsson som självklart även han åt palt den här dagen.

Lång paltkö

Paltserveringen är nämligen en mycket stark tradition.

- Den här dagens palt vill man inte missa, sa Berndt Wahlberg och Torbjörn Vesterlind vilka kommit från grannbyn Vargträsk för just palten.

Bakom serveringsdisken stod äkta paret Inga-Britt och Berthold Sigurdsson.

- Ja, du ser vad jag har hamnat i, sa Berthold som skötte sig med den åran trots att det var lång kö och tämligen stressigt att servera alla paltspekulanter.

Inne i bagarstugan höll Eine Strömgren och Valdy Eliasson till och där var det varmt och skönt.

- Varmt är det, men skönt vet jag inte, sa Valdy.

Agneta Höglund förestod loppisen i området Erik Lars-gård och i logen intill blev det musikaliska framträdanden ut på eftermiddagen.

Första av holländska gruppen Efterklang. I sammanhanget ska nämnas att en av bandmedlemmarna, Henrik Holm, har sin syster Cia Landström boende i Örträsk.

Egen Örträsklåt

Gruppen Fireflies bjöd därefter på världspremiär gällande liveframförande av den speciella låten om Örträsk - pärlan vid Öre älv.

Historiken bakom denna var att bybon Åke Runnman ringde in till radion, P4 Västerbotten, när de i vintras hade ett program där man fick önska just nya låtar.

Ola Sällström i gruppen Fireflies tog sig an uppdraget, läste in sig på byns karaktäristiska drag vilka han mycket träffande fått med i texten och det tillsammans med ett riktigt käckt musikaliskt stycke.

Så nu har inte Örträsk inte bara egna hembygdsdagar utan även en egen låt.

GUNNAR ERIKSSON

Mörtbäcksbränna

av
Ivar Söderlind

8,5 km diken sanerar Örträskprojektets åkervidder - ny etapp i ett av vårt lands största uppodlingsföretag

-saxat ur Västerbottens-Kuriren den 23 maj 1953

Fredagen den 15 maj var en stor dag i Örträsk kommuns historia. Då avlossades startskottet som skall möjliggöra förverkligandet av Egnahemsnämndens - senare Lantbruksnämndens - gamla plan att förvandla 5 600 hektar mark i Örträsk till nya bärkraftiga familj jordbruk. När det en gång realiserats kommer det att bli ett av landets största jordbruksföretag.

Händelsen ägde rum på Mörtbäcksbränna i den anspråkslösaste av byggnader, en gammal koja där statens lantbruksingenjör Rolf Kristoffersson, lantbruksingenjörssassistent H Fritzén och första lantbruksinstruktören Rolf Linghede, Umeå samlat markägarna kring en utbredd karta på det omålade bordet i rummets mitt. Dessa bestående av nämndemännen Gustav Söder, Kvarnfors, åkaren Manfred Blom, Lycksele som ombud för två markägare, fattigvårdsstyrelseordförande Manne Näslund i Fårberget samt hemmansägarna Richard Rolandsson och Gustav Olsson, Västra Örträsk, präntade då sina namn under en överenskommelse att efter storleksförhållandet till ägorna på det kartlagda området av Mörtbäcksbrännan svara för dikningskostnaden. De äger cirka 20 procent av jorden men lantbruksnämnden den övriga. Genom ägoutbyte kommer senare all jord på området att förvärfvas av nämnden.

Går förrättningen igenom, vilket man nu efter undertecknandet har all anledning antaga, är avsikten att under sommarmånaderna i början av juni sätta i gång med dikning för torrläggning av detta märkliga område med de mest utmärkta betingelser för odling. Nästan så långt ögat når är marken platt som en pannkaka. Jorden består av mo och mjälajord, lera med andra ord, och från en del upplöjda vågkammar tittar här och var varmt lysande tussilagor nyfiket fram. Det blir att hålla efter dem i fortsättningen, då de näppeligen exmeras av kossorna. I första hand gäller det dikning av 8,5 km. Dikesdjupen varierar mellan 1.10 och 1.80 och maskinell kraft och med tvåskift anses att 200-300 meter kan avverkas per dygn. Men läs, häpna och fäst i minnet: det finns ej en enda sten inom hela detta stora område. Ändå ligger det i lappmarken. Man har svårt att tro att det är sant. För tvivlaren står det fritt att förvissa sig.

Skapandet av bärkraftiga jordbruk på detta område har man långt tidigare siktat till.

Johan Dahlgren i Örträsk vet berätta att landshövding Gustav Rosén, statsrådet Axel Pehrsson-Bramstorp, medlemmar av landets regering och även generaldirektörer på sin tid, varit och tagit detta unika lappmarkslandskap i noggrant skärskådande. Historieforskning i gamla "Kurirer" vet berätta att framsynta Örträskbor genom Klas Jonsson i början av 40-talet fäst egnahemsnämndens uppmärksamhet på dessa vidder och påpekat att skogsavverkningarna inom en snar framtid skulle minskas inom socknen till förfång för invånarnas levebröd. Det hade välvilligt anammats av nämnden, då den

Svenssons hemman

insett att här fanns uppslag för just den sorts verksamhet som den ville främja.

Lantbruksdirektör N J Dannborg upplyser att nämnden 1942 gjort en framställning till egnahemsstyrelsen att den skulle förvärva kronoparkerna Vargålandet och Skardasåsen som stödskog, utan vilken ett jordbruk ej ansågs kunna bli bärkraftigt. 1945 gav det resultat och nämnden började söka förvärva överenskommelser med bönderna på vilkas utjordar marken låg. Omkring 500 hektar köptes av enskilda. Det hakade ibland upp sig. Jordlotterna låg spridda och överenskommelser måste nås om ägoutbyte. I föl ansåg sig nämnden dock kunna sätta i gång med det första försöket, trots att äganderättsfrågan för markområdet i sin helhet ej lösts. Hjalmar Svensson - infödd Örträskbo - blev den förste i raden.

Hans bostadshus är nu färdigt och i fredags tog Gustaf Adbo - även han Örträskbo - de första spadtagen på hemmanet nummer två.

Avsikten är att i första hand skapa 11 hemman om vardera upp till 25 hektar odlingsjord, belägna på ömse sidor om landsvägen till Västra Örträsk från Skarda räknat. För att ge ett handtag vid starten odlar nämnden upp 10 hektar åt varje brukare. Dessutom tillägnas varje hemman 35-40 hektar stödskog och dessutom får visst område gemensamhetsskog nyttjas.

Adbos hemman

Kronoparken Vargålandet är för närvarande rätt illa medfaren, då stora virkesuttag gjorts, varför ett par tusen hektar måste bli föremål för omfattande restitutionsåtgärder. Sedan kan det bli frågan om att utlägga flera hemman. Mark finns och det måste då föregås av väganläggning.

Villkoren för upplåtelsen är ännu ej slutgiltigt fastställt, men så mycket kan sägas att de är avsedda bli så förmånliga att ägaren skall kunna klara sig. Oavsett försäljningspriset underlättas förvärvet av egendomarna genom de möjligheter till bidrag av olika slag som står till buds. Givetvis bör tillses att upplåtelsen sker till sådana personer som har förutsättningar att klara uppgiften.

Statsmakternas intressen för främjandet av att nya jordbruk kommer till stånd har nog svalnat en del, sedan vi nu närmar oss överproduktion på jordbruksprodukter inom landet. För lappmarkens vidkommande råder dock speciella förhållanden. Någon utökning av totalarealen här behöver ej ske då många mindre jordbruk, som saknat bärkraft, lägges ned.

En maskinstation med uppgift att betjäna Mörtbäcksbrännans odlare kan vara något att tänka på, framhåller lantbruksdirektören. Området passar utmärkt för maskinell jordbruksdrift och ett samgående härvidlag måste ha stora ekonomiska fördelar. Att realisandet av dessa planer dragit ut på tiden, beror på arbetsmarknadsläget, som ända fram till nu visat större efterfrågan än tillgång på arbetskraft, slutar lantbruksdirektören.

Vi hälsade på hos Hjalmar Svensson och mötte honom på bron till den nyuppförda stugan. Han är en man i sina bästa år, har hustru och fyra barn och ser framtiden i ljus. Man är dock beroende av arbetsinkomster utöver vad jorden kan ge, framhåller han. Därför kommer stödsbogen väl till pass. Han uppbär bidrag som för barnrikehus med

925 kr om året utom de allmänna barnbidragen. Kostnaden för bostadshuset som uppförts i nämndens regi hade kunnat nedbringas icke oväsentligt genom att nämnden för ett antal år sedan avverkat och sågat en avsevärd kvantitet virke, avsett för dessa husbyggnader. Våldiga virkestaplur under tak på motsatta sidan om vägen ligger torrkade och färdiga att tas i bruk för nya byggnader.

Att utdikningen av Mörtbäcksbrännan kommer att i hög grad minska frostländigheten i dessa trakter har man tidigare erfarenhet av. Sålunda berättar Johan Dahlgren att i det närliggande Västra Örträsk i slutet av 1890-talet gjorts omfattande dikningar. Tidigare hade där varit mycket frostlänt, men nu hade ett skogsbestånd växt upp på dessa marker, där några "järnnätter" ej längre förekom.

Det är ej endast Örträsk kommunala stöttelelare och befolkning som med intresse följer denna kolonisationsfråga, den är ett experiment i stor skala som – om det slår väl ut, vilket man livligt hoppas – kan komma att radikalt och gynnsamt påverka mångas inställning till frågan om hur ett jordbruk i denna landsända lämpligen bör bedrivas för att bli bärkraftigt.

Mörtbäcksbränna i november 2012. Foto: Ivar Söderlind

Nu finns nya skyltar över famijlefäderna uppsatta vid Abborrtjärnsliden, Höglunda 1, Höglunda 2, Ängesåker, Gustafsberg och Johannesberg. På Björkliden sätts den gamla skylten tillbaka.

Om någon hittar igen skylten på Gammgårdsliden är vi mycket tacksamma om ni meddelar exakt var den finns eller monterar ner den och överlämnar den till Göte Edvinsson eller Åke Runnman. Bultarna som håller skylten är av 1/2-tums storlek.

Ekomuseets verksamhet 2011/2012

Av utrymmesskäl återger vi själva verksamhetsberättelsen och en sammanfattning av årsmötet.

Verksamhetsberättelse för verksamhetsåret 1 maj 2011 – 30 april 2012

Styrelse

Ordförande	Elisabet H Lycksell
Kassör	Anette Norberg
Sekreterare	Jan Östen Sölvebrand
Ledamöter	Håkan Eleblad Gun Rehnman
Suppleanter	Elisabeth Nilsson

Antal medlemmar

Antal medlemmar är 24 st, där Örträsk och Vargträsk Intresseföreningar ingår som två juridiska personer. Detta hindrar inte att enskilda medlemmar tecknar sig i hembygdsföreningen. Förra verksamhetsåret var antalet medlemmar 29 st.

Möten

Styrelsen har haft flera möten under verksamhetsåret med fokus på 250-års-jubileet. Dessutom har styrelsen haft kontakter per telefon.

Ansökningar/skrivelser m.m

- + Ansökan om verksamhetsbidrag från Kultur- och fritidsförvaltningen, Lycksele, vilket beviljats, se nedan under bidrag.
- + Artiklar i Vargträskbladet och Örträsk Allehanda

Aktiviteter/Verksamhet

- + Besök från Änässets slöjdmakare 28 juni, buss med 50-tal besökare, som guidades och även fick kaffe och tunnbrödrulle.
- + Utökning av utställningen med 12 st nya talande akvareller från Paul Karlsson.
- + Öppet hus i samband med Vargträskdagen 9 juli 2011.
- + Teatergruppen i Örträsk gästspelade på eftermiddagen söndagen den 10 juli med skrönor från örträskbygden "Skrattar bäst som skrattar sist"
- + Guidade besök i utställningen under övriga juli månad som vanligt.
- + Måndagen den 11 juli höll Kjell Gustavsson en kurs i lieslätter som innehöll såväl teknik som kulturarv. Dagen kombinerades med gamla matttraditioner och bak i bagarstugan. Arrangemanget genomfördes i samarbete med Vuxenskolan i Lycksele och lockade 56 besökare.
- + Tisdagen den 12 och onsdagen den 13 juli hölls kurser i traditionella hantverkstekniker, näver-slöjd o björnmossa respektive ullberedning o spinning, vilka leddes av Anna Hansson. Även dessa arrangemang genomfördes i samarbete med Vuxenskolan i Lycksele och lockade 12 respektive 10 deltagare.
- + Betespustning av ekomuseets åkermark via "fritidsbonde"
- + Timmerstommen till kornlogen, som Sonja och Tomas Holmströms skänkt, uppfördes.

Erhållna bidrag

\$ Verksamhetsbidrag har erhållits från kultur- och fritidsförvaltningen med 5000 kr.

Med verksamhetsberättelsen medföljer årsbokslut.

Styrelsen vill tacka alla som arbetat och ställt upp för föreningen på olika sätt inte minst i samband med firandet av 250-års-jubileet. Mycket uppskattat är också de rejäla plank avsedda till sittbänkar vilka Marita och Bengt Gustavsson i Vargträsk ordnade.

Även ett speciellt tack till Gunnel Morén, Vuxenskolan i Lycksele, vars engagemang möjliggjorde dagarna med lieslåtter och hantverk ledda av kunniga handledare.

Ett särskilt tack till Paul Karlsson, som aktivt arbetar för att utveckla utställningen och fördjupa kunskapen om nybyggarepoken.

Vargträsk 2012-08-01

Styrelsen

Elisabet Lycksell
Ordförande

Anette Norberg
Kassör

Jan Östen Sölvebrand
Sekreterare

Håkan Eleblad

Gun Rehnman

Årsmötet beslutade om ändring verksamhetsår

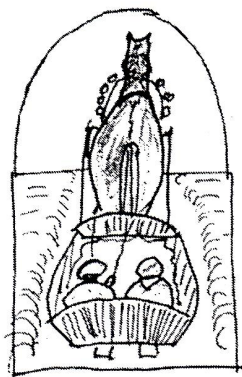
Årsmötet antog styrelsens förslag att ändra verksamhetsåret från brutet år till kalenderår. Innevarande verksamhetsår blir därför från 1 maj till 31 december 2012. Årsmötet för denna period kommer att hållas senast i mars nästa år. Då kommer förändringar av marknadsföring och visningskoncept att tas upp i syfte att öka antal besökare och intäkter.

Utveckling av ekomuseet

Under året som gått har Paul Karlsson arbetat med att återge hur själva Vargträsk by såg ut under sin mest aktiva tid. Med skalenliga modeller av gårdarna återges ytterligare en dimension av nybyggarepoken och hur livet fungerade.

För att kunna visa denna nya unika utställning kommer en del av den östra delen av ladugårdsvinden att göras i ordning som ett "rum i rummet".

Vi arbetar för att göra Vargträsk till ett fortsatt attraktivt besöksmål i Örträskbygden och välkomnar fler intresserade att delta både praktiskt och marknadsföringsmässigt i föreningen. Tveka inte att kontakta någon av oss i styrelsen för mer information!

*Ekomuseet
Vargträsk*

God jul och Gott Nytt År!
önskar

Hembygdsföreningen Ekomuseets styrelse

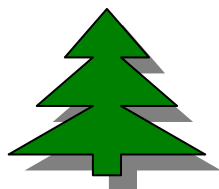
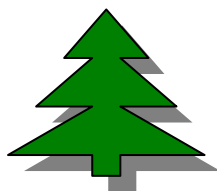
Ordf. Elisabet Lycksell 070-331 41 53, sekreterare. Jan Östen Sölvebrand 070-657 90 66, kassör Anette Norberg 0932-320 15, Elisabeth Nilsson 0932-303 35, Håkan Eleblad 0932-302 00, Gun Renman 070-686 01 65

Bli medlem i hembygdsföreningen Ekomuseet

Vår målsättning är att öka antalet stödjande medlemmar och besökare till Ekomuseet. Vi vill fortsätta vårda en del av kulturarvet och nybyggarepoken i Örträskbygden, som så tydligt kan avläsas i Vargträsk.

Passa på att bli stödjande medlem genom att sätta in avgiften på 50 kr/år till Hembygdsföreningen Ekomuseet på plusgirokonto 26 19 17 - 9.

Vi hoppas på Ditt medlemskap och stöd. Välkomna till Ekomuseet!

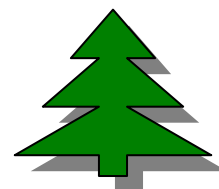
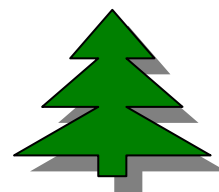
Örträsk Handel & Bensin

ÖPPET JUL o NYÅR

Julafton	09 - 13
Juldagen	STÄNGT
Annandag Jul	12 - 15
Nyårsafton	09 - 13
Nyårsdagen	12 - 15

Hjärtligt välkomna!

Ombud för: Svenska Spel, Apoteket och Systembolaget		
Öppethållande Jul & Nyår		
Lördag 22/12	9,30 - 15,00	God Jul & Gott Nytt År
Julafton 24/12	9,30 - 12,00	
Torsdag 27/12	9,30 - 18,00	
Fredag 28/12	9,30 - 17,00	
Lördag 29/12	9,00 - 13,00	
Juldagen & Annandag jul Stängt		Nyårsafton 31/12 Öppet 9,00 - 13,00
Tel: 0932-30015		

Janne Öredal

Örträskbo med framgångsrika travhästar

av
Ivar Söderlind

Hästägaren och hästuppfödaren Jan Öredal, Örträsk hade under tidsperioden 1983 – 2006 stora framgångar med sina travhästar. Totalt har han haft fem travhästar i sin ägo. De allra största namnen var stoet "Qulan Express" och framför allt hingsten "Idenors Janne". Båda tillhörde de bättre kallbloden i Sverige. Qulan Express vann 15 lopp på 81 starter 1983-1987 och Idenors Janne 31 segrar på 196 starter 1999-2006.

Född och uppväxt i Örträsk

Jan Öredal är född "innibyn" i Örträsk 1957 som näst äldst av tre syskon. Hans föräldrar Lennart och Gertrud drev jord- och skogsbruk i byn fram till faderns död 1988. Med undantag av kortare perioder har Jan varit bosatt och verkat i sin hemby. Så länge han minns har han varit intresserad av hästar. Han växte upp med arbetshästar hemma på gården och satt tidigt bakom tömmarna. Då handlade det mestadels om jobb i skogen, vid slåttern och i jordbruket i övrigt. Vid den tiden hade familjen åtta kor och två arbetshästar.

Vid en pratstund i oktober 2012 över en kopp kaffe med mycket dopp hemma på gården i Örträsk berättar Jan, då och då med inlägg av mamma Gertrud, hur det här med travintresset började och sedan ledde till en satsning på egna travhästar. I början av 1970-talet följde han ibland med sin far till Lyckseletravet under somrarna och det blev även några "ströbesök" på Umåker i Umeå. Men vid denna tid hade han ingen insyn alls i travsporten. Det var när han vistades på lasarettet i Umeå efter en svår bilolycka 1975 som travintresset väcktes på allvar. Jan berättar att han var riktigt illa därnär efter en frontalkrock med en fartdåre och låg under lång tid på lasarettet. Där stiftade han bekantskap med traventusiasten Roland Eriksson som hade det framgångsrika kallblodet "Snärtman" på travovalerna och det blev mycket travprat. När Jan lämnat sjukhuset och hämtat sig efter olyckan började han fundera på att skaffa sig en travhäst..

Köpet av Qulan Express 1981 blev ett lyckokast

– Jag tittade först på ett kallblod i Skivsjö men efter ett besök 1981 hos hästuppfödaren Gustaf Lennartsson i Brattby bestämde jag mig för att köpa ettåriga kallblodsstoet Qualan Express, född 14 april 1980. Det blev ett verkligt lyckokast skulle det visa sig, berättar Jan. I Örträsk körde han in och tränade henne och vid tre års ålder 1983 gjorde Qualan Express tävlingsdebut. Med Umåkerskusken Anders Lindqvist blev det första året tre starter med en andraplacering i debuten och sedan två segrar. I det tredje loppet slog hon banrekord för treåriga kallblodsston på Umåker med kilometertiden 1.38,1.

Som fyraåring 1984 gick Qualan Express i träning hos renommerade travtränaren och travkusken Stig Lindmark i Skellefteå, gjorde nio starter och var sju gånger bland de tre bästa. Med Stig Lindmark som kusk satte Qualan Express svenskt rekord för fyraåriga kallblodsston vid nordsvenska sprinterloppet i Skellefteå den 12 juli 1984. Vi citerar ur Västerbottens Folkblad dagen efter tävlingen:

"En tapper Qulan Express och Stig Lindmark satte vid torsdagskvällens tävlingar på Skellefteåtravet nytt svenskt rekord för kallblodiga fyraårsston med 1.32,2. Det var ett gammalt svårslaget rekord som innehades av Sätteryra, som 1980 travade 1.32,7. I ett mycket dramatiskt upplopp där Smulan K med Gustaf Hallén i sulkyn energiskt gick till anfall på ledande Qulan Express och såg ut att ha kopplat segergreppet mitt på upploppet då Qulan tappert kom tillbaka och kontrade till seger på de allra sista metrarna in mot mål. – Jag tyckte att vi hade förlorat, men hon kom fint igen medan den andra hästen brom-

sade något till slut. Extra roligt var att vi slog svenska rekordet, Qulan är verkligen värd det", sade en nöjd Stig Lindmark efter rekordloppet."

En annan uppmärksammas seger vann Qulan Express och Stig Lindmark i EVE-loppet på Torpgården i Boden den 24 maj 1985 då Jan Öredal efter loppet var på plats i vinnarcirkeln. Innan Qulan som 7-åring 1987 gick till aveln hann hon på totalt 81 starter springa in 205 500 kronor med 15 segrar, 13 andraplatser och 13 tredjeplatser. Som bäst noterade Örträskhästen den fina kilometertiden 1.29,2 på 1640 meter med voltstart. Totalt fick Qulan 12 föl, det sista som 22-åring hemma stallet i Örträsk. Det var Faks Janne med topptravaren Järvsöfaks som pappa. Tre år senare år 2005 gick Qulan Express till slakt. Avkommor efter henne har hittills sprungit in över 3 miljoner kronor och fortsättning följer.

Örträsk stolthet Idenors Janne

Av de 12 föl som Qulan Express födde har Jan Öredal endast behållit två. Ett är Idenors Janne, med norska kallblodet Fjeldar som pappa. Han fastnade på direkten för den svarte hingsten som föddes på Nya Idenors Stuteri i Hudiksvall den 23 april 1996. Det är dock inte ägaren själv som gett upphov till namnet Idenors Janne utan en anställd på stuteriet som också heter Jan.

Vid vår pratstund i oktober 2012 berättade Jan Öredal att han under de två första åren hade sitt förvärv hemma på gården i Örträsk och att han tränade honom i ur och skur ofta sex gånger i veckan. Vintertid finns det många fina vägar där han tränat Idenors Janne (och även de fyra andra travhästar han haft i sin ägo) medan det är knöligare under somrarna. Då måste man först bila upp till Långseleheden, ca en mil upp mot Lycksele, och sedan på plats sela hästarna mellan två tallar. Där finns det många fina körvägar så det var väl värt besväret att ta sig dit, anser vår hästägare i Örträsk. Mindre roligt var det när en av hans hästvagnar blev stulen under ett träningspass däruppe. När skrivaren av dessa rader brukade plocka bär, svamp och fiska i dessa trakter under somrarna kunde jag (och mina vänner) inte undgå att lägga märke till de tusentals avtrycken av hästhovar bland annat på "Gammlångselevägen".

Efter Jan Öredals egen inkörning i Örträsk tog den erkänt skicklige kallblodstränaren Gunnar Melander i Dannero över träningen sommaren 1998. Han hade fram till dess tränat fem kallblodsmiljonärer och det är det ingen annan svensk som kan peka på. Idenors Janne debuterade som treåring med ett tredjepris på Dannero Travbana utanför Kramfors i mars 1999. Debutsäsongen blev mycket lyckad. 19 starter resulterade i sju segrar och totalt trillade 277 000 kronor in på Jan Öredals konto.

Framgångsrik trots hovbroskförbening

Egentligen skulle Idenors Janne inte kunnat ha framgångar på travbanorna. Redan när han var i treårsåldern misstänkte Jan Öredal och Gunnar Melander att något var fel då hästen ibland plötsligt galopperade. I några lopp hade han gjort bort sig och inte varit riktigt pålitlig. Innan hästen vid denna tid skulle avelsvärderas gjordes en röntgen och det visade sig att han led av hovbroskförbening, en ärftlig defekt som ofta brukar förpassa hästarna från tävlingsbanorna. Det var ett dubbelt tråkigt besked för Jan då det inte hel-

ler går att få en häst godkänd för avel med en sådan ärtlig åkomma. Men tränaren Gunnar Melander lyckades under kommande år hålla åkomman i schack och kunde med hjälp av diverse knep och behandlingsmetoder framgångsrikt tävla med hästen. Det verkade som hovbroskförbeningen på något sätt stabiliserade sig eftersom "Janne" inte på något sätt visade att han skulle ha ont. Han tävlade till och med barfota vid några tillfällen utan att det var några problem.

De kommande åren hade Idenors Janne många framskjuta placeringar och brukade vara travsäker. Han var som bäst när han fick komma bakifrån i fältet, avancera framåt på upploppet och utnyttja sin starka spurt. Hästen var mera en smygare och gillade inte att hamna i dödens och göra grovjobbet

Den 14 januari 2000 deltog Idenors Janne vid "Årets Hästgala" i Göteborg. Örträsk stolt var en av tre nominerade hästar till titeln "Årets Kallblod" i Sverige (alla åldrar). Nu kunde inte Idenors Janne konkurrera med Järvsöfaks, Sveriges bästa kallblodstravare genom tiderna, men det var riktigt stort bara att bli nominerad. Under resten av 2000 gjorde Örträskhästen många bra lopp med 7 vinster på 19 starter.

Under perioden 2001-2006 deltog Idenors Janne i 25-30 lopp per år med totalt ytterligare 16 segrar och var 64 gånger placerad bland de tre bästa. I februari 2002 deltog han med framgång vid två travlopp på den berömda Vincenne-banan utanför i Paris i Frankrike. På plats kunde Jan Öredal och Gunnar Melander glädjas åt en andra- och en fjärdeplats i den hårda konkurrensen. Totalt blev det drygt 55 000 kronor i vinstpengar på de två dagarna, en lyckad resa på alla sätt. Här följer ett par exempel på toppinsatser de sista tävlingsåren.

Foto: Kanal 75

V75-vinster på Bergsåker 2004 och 2005

I tidningen Ångermanland den 24 januari 2005 kan man läsa hur det gick till då nioåriga Idenors Janne vann sin andra V75-vinst: *"Gunnar Melander hade en kanondag på Bergsåker i lördags. Vad sägs om en V75-vinst med Idenors Janne, en tredje plats med Junior Spock och en tredjeplats utanför V75-ramen med Sanna Fame? "Janne" kom i 4:e ytter*

med 700 m kvar, hade fritt in på upploppet och verkade ha kopplat greppet med 100 m kvar. Prins Juventus attackerade dock på upploppet. Örträskhästen har benägenheten att vilja bromsa sista biten om han blir ensam i ledningen. Nu var Gunnar kall nog att rycka "norrskan" när bara 75 meter återstod och då blev det full fart ända in i mål. Dagens V75-skräll var ett faktum." På de 2160 metrarna blev kilometertiden 1.27,0 och segeroddsset 8,04. Vid motsvarande V75-lopp på Bergsåker året innan (den 24 januari 2004) vann Örträskhästen, med Gunnar Melanders son Micael i sulkyn, sitt allra första V75-lopp. Kilometertiden blev då 1.26,7 på 2140 meter och segeroddsset 9,19.

Sista segern

Den 7 augusti 2006 vann Idenors Janne med Gunnar Melander i sulkyn sin sista seger. Det var i V5-5 på Dannerotravet i kamp med norska och svenska kallblod. Med kilometertiden 1.24,6 på 2160 meter voltstart var Örträskhästen en längd före Järvsömolle med kusen Jan-Olov Persson. Det allra sista loppet var på Bergsåker den 28 december 2006, då Idenors Janne blev oplacerad med tiden 1.28,5 på 2180 meter.

Transportproblem och kastrering

Under hösten 2006 hade det varit stora problem att transportera Idenors Janne till travloppen då han inte alls trivdes i hästfinkan och var mycket orolig under transporterna. Efter moget övervägande beslutade Jan Öredal och Gunnar Melander att kastrera hästen för att han skulle bli lugnare. Det blev dock ingen förbättring och Idenors Janne blev aldrig samma häst som tidigare. I januari 2007 skickades hästen till slakt. Därmed avslutade Jan Öredal sin lyckade karriär som ägare och uppfödare av travhästar.

Totalt under sin framgångsrika, men alltför korta, karriär (kallblod får tävla fram till 16 års ålder) hann Idenors Janne på 196 starter springa in 2 287 620 kronor, med 31 segrar, 34 andraplatser och 28 tredjeplatser, d.v.s. 93 placeringar bland de tre bästa. Hans bästa tider är fortfarande år 2012 mycket konkurrenskraftiga eller vad sägs om kilometertiderna 1.21,5 på 1640 meter med autostart, 1.23,0 på samma sträcka med voltstart, 1.24,1 på 2140 m med autostart och 1,24,3 med voltstart.

Jan Öredals övriga travhästar

Förutom Idenors Janne och Qualan Express har Jan Öredal haft ytterligare tre travhästar i sin ägo under kortare eller längre tid. Det är kallbloden Turbo Express och Fax Janne samt varmblodet Texas Carré.

Valacken och kallblodet Turbo Express är född 28 maj 1983. Jan Öredal köpte hästen som ettåring 1984 av hästuppfödarna Gustaf och Gunnel Gustafsson i Holmsund. Under kommande år körde han in och tränade honom i Örträsk. När Jan sålde hästen 1988 hade den ännu inte vunnit något lopp men förbättrades väsentligt då topptränaren Jan Norberg tog över. Hästen gjorde totalt så många som 196 starter, segrade 14 gånger, kom tvåa 18 gånger och blev 19 gånger trea. Hans bästa kilometertid är 1.26,5 på 1640 meter med autostart. I vinstpengar blev det totalt 359 250 kronor åt flera olika ägare.

Varmblodshingsten Texas Carre föddes den 4 maj 1987 och dog i Örträsk 1994. Janne köpte hästen vid en kriterieauktion på Solvalla i Stockholm och tränade den i Örträsk. Under perioden 1990 -1994 gjorde Texas Carre 50 starter som resulterade i 8 vinster, 3 andraplatser och 4 tredjeplatser. Som bäst noterades han för kilometertiden 1.16,6 på

1640 meter med autostart och sprang ihop drygt 100 000 kronor.

Faks Janne är född i Örträsk den 6 februari 2002 av Qulan Express med Järvsöfaks som pappa. Faks Janne är uppfödd och tränades av Janne Öredal i Örträsk innan den så småningom såldes som ridhäst. Den gjorde totalt 6 starter under åren 2005-2007 med 2 segrar och 1 andraplats som resultat. Bästa tid är 1.31,7 på 2180 meter voltstart då han segrade på Bergsåker i september 2006 med mästartkusken Jan-Olov Persson. Totalt blev det 43 000 kronor i vinstpengar.

ABBA och Burt Bacharach i Örträsk kyrka

av
Åke Runnman

Den 12 november gästades Örträsk kyrka av Anna Axelsson som tillsammans med en stråkkvintett från Norrlandsoperans symfoniorkester framförde melodier av ABBA och Burt Bacharach. Närmare hundratalet besökare njöt av skönsången, musiken och ljusspelet. Tror aldrig att kyrkan i Örträsk har varit så ljussatt i regnbågens alla färger i ett spel som passade väl ihop med de olika melodierna. Naturligtvis krävde den tacksamma publiken på extranummer vilket även framfördes.

Vi som var där fick uppleva en fantastisk kväll. Tack alla som gjorde denna kväll möjlig.

Stöd föreningsverksamheten

Föreningars plus/bankgironummer

Här finns alla plus- och bankgironummer till föreningar i Örträskområdet.
Kom ihåg att skriva in ert namn och adress i samband med inbetalningarna.

Hembygdsföreningen Ekomuseet Lappmarksbyn Vargträsk

plusgiro 26 19 17 - 9

Avgift: 50:- för alla

Långsele Intresseförening

plusgiro 485 68 21-6

Avgift: 100:- för familj/hushåll, 50:- för enskilda medlemmar

Vargträsk Intresseförening

plusgiro 637 97 72 - 4

Avgift: Familj 200:-, enskild medlem 125:-

Örträskbygdens Intresse- och Hembygdsförening

plusgiro 73 32 94 - 3, bankgiro 5374 - 3753

Avgift: Upp till och med 17 år 20:-, från 18 år och uppåt 150:-

Örträsk Sportklubb

plusgiro 11 56 33-0

Avgift: Familj 50:-, enskild medlem 25:-

Gymmet

bankgiro: 478-8329

För deltagande på gymmet krävs medlemskap i Örträsk Sportklubb.

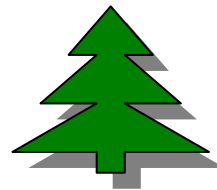
Kom ihåg att skriva in ert namn och adress i samband med inbetalningarna.

Har du hört om Leader Lapplandprojektet blev beviljat?
Titta in på www.ortrask.se så får du veta!

AKTIVITETER 2013

JANUARI

- Julgransplundring, se kommande annonsering
 25 januari Fredagsöppet på Pärlan

MARS

- 1 mars Fredagsöppet på Pärlan
 6 mars Hamburgerkväll på Pärlan
 vecka 10 Sportlovsaktiviteter, se kommande annonsering
 — Årsmöte i Örträskbygdens intresse- och hembygds—
 förening, se kommande annonsering
 — Örträskdraget, se kommande annonsering
 22 mars Fredagsöppet på Pärlan
 30 mars Pimpling i Vargträsk

APRIL

- 6 april Pimpling i Långsele
 13 april Pimpling i Örträsk
 26 april Fredagsöppet på Pärlan
 30 april Valborgsmässofirande med brasa och körsång
 anordnas på hembygdsgården

MAJ

- Städning ute och inne på hembygds- och badområdet
 och städning av flottarkojorna

JUNI

- 6 juni Nationaldagen firas på Dalgården med servering
 21 juni Midsommarfirande på hembygdsområdet
 22 juni Midsommardans på hembygdsområdet

JULI

- 12-14 juli Loppis på hembygdsområdet
 20 juli Örträksjön Runt
 20 juli Grillfest
 21 juli Hembygdsdag

Ytterligare aktiviteter finns att läsa om på
www.ortrask.se/aktiviteter

